

Nr 369

Av herr Nihlfors m. fl., om utgivande av en riksdagens författningssamling.

Sedan 1825 utges Svensk författningssamling, vari av Konung och riksdag antagna författningar ävensom av Kungl. Maj:t ensam utfärdade författningar intagas. Också vissa under Kungl. Maj:t lydande myndigheters författningar kunna under särskilda omständigheter publiceras i författningssamlingen. Däremot inflyta regelmässigt riksdagens egna författningar icke i denna publikation.

I icke ringa utsträckning beslutar riksdagen ensam författningar, framför allt sådana med syfte att reglera riksdagens egna förhållanden eller arbetet inom riksdagens organ och underlydande verk. I viss omfattning utfärda dessa riksdagens organ och verk själva författningar av större eller mindre räckvidd. Det har länge känts som en betydande brist att författningar, som antagas av riksdagen, dess organ eller verk, icke publiceras på enhetligt sätt. Riksdagen själv, riksbanken och riksgäldskontoret utgiva visserligen, delvis efter lösbladssystem, sammanställningar innehållande olika hithörande författningar. Dessa utgåvor ha emellertid icke någon auktoritativ karaktär och täcka dessutom långt ifrån hela fältet. Den, som vill vara säker om att icke ha förbisett någon ny författning eller någon ändring, tvingas i själva verket att gå tillbaka till urkunderna, d. v. s. till riksdagstrycket, utskotts- och fullmäktigeprotokoll etc. Reglementet för riksdagsbiblioteket torde t. ex. finnas endast som bilaga till ett bankoutskottsutlåtande. Att följa alla av delegerade för riksdagens verk beslutade ändringar i avlöningsreglementet för riksdagens verk är ej alltid så lätt.

I några fall har frågan lösts på så sätt, att Kungl. Maj:t låtit Svensk författningssamling införa författningar, som antagits av riksdagen allena. Så är fallet med instruktionen för riksdagens ombudsmän samt instruktionen för riksdagens revisorer. Förklaringen härtill torde emellertid vara att några bestämmelser i dessa instruktioner angå även den Kungl. Maj:t underlydande statsförvaltningen, varför en promulgation genom Kungl. Maj:t syntes naturlig.

Det synes angeläget att de författningar, som riksdagen antager för sig och sina organ eller som dessa själva utfärda, nå allmänheten och dem de beröra i auktoritativ och lättillgänglig form. Riksdagsstadgan, stadgan om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande, ordningsstadgorna för kamrarna, ordningen för val av medlemmar och suppleanter i Nordiska rå-

det, instruktioner och reglementen för riksdagens olika organ (delegerade, lönenämnd och verk), andra bestämmelser rörande dessa organ, avlönings- och pensionsbestämmelser för tjänstemännen samt ändringar i dessa föreskrifter böra sålunda efter hand som beslut framgent fattas, upptagas i en riksdagens författningssamling, utgiven efter mönster av Svensk författningssamling. Möjligen kunde ett nära samarbete med denna publikation i någon form etableras. Det torde böra uppdragas åt riksgäldsfullmäktige att omhänderha utgivandet av riksdagens författningssamling.

Under åberopande av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta uppdraga åt fullmäktige i riksgäldskontoret att efter vederbörlig utredning framlägga förslag om utgivande av en riksdagens författningssamling.

Stockholm den 27 januari 1959

Folke Nihlfors

R. Lassinantti

Henrik Munktell

Fritz Börjesson